

‘Av hensyn til min sikkerhet har jeg arbeidet i det stille. Stefanusprisen gjør at jeg kan tre frem fra skyggene og bruke stemmen min enda tydeligere for sårbare kristne og muslimer.’

Ja Seng Ing (36), lege og aktivist fra Myanmar får Stefanusprisen.

Side 4 – 9



Venner, be for Iran

Kjære venner i Stefanusalliansen

■ **Jeg vil gjerne** gi dere noen bønneemner, ikke minst etter massakrene på demonstranter i januar og midt i krigen som pågår mens jeg skriver dette brevet.

Be om beskyttelse for sivile over hele Iran, inkludert kristne. Be særlig for dem som opplever uro eller militær aktivitet. Be om barmhjertighet og helbredelse for de sårede. Be om at de som står i økonomiske vanskeligheter, utrygghet og frykt, må bli daglig forsørget.

Be om trøst for familiene til de tusener som ble drept i januarmassakren – deres tap vil ramme dem sterkt etter hvert som tiden går. Be om at de må få sørge på en god og dyp måte, og at de må vite at deres kjæres offer ikke har vært forgjeves i Guds suverene og nådige hender.

Be for de tusener av demonstranter som er arrestert og holdes under svært dårlige forhold. Be også for andre politiske fanger som har sittet i fengsel i årevis og som kan bli utsatt for regimets hevn. Be om at de blir løslatt. Be for de mange som har fått dødsdom, og som kan bli henrettet når som helst, uten at familiene deres engang blir varslet.

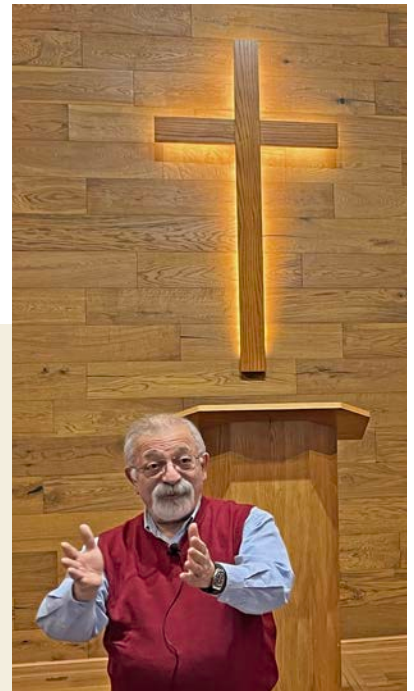
Be om at sannheten må komme for en dag, og at løgner og trusler blir avslørt. Be om Guds rettferdige dom over grusomhet og undertrykkelse. Be om ekte omvendelse og forvandling, om demontering av alt som er falskt, undertrykkende og ødeleggende.

Be om at krigen og all lidelsen som det iranske folket går gjennom, til slutt må føre til meningsfull politisk forandring – med demokrati, menneskelig frihet, beskyttelse av samvittigheten, religionsfrihet og verdighet for minoriteter.

Be om at det islamske regimet og Revolusjongarden mister grepet om Iran og gir etter for kravet om regimeskifte, et ønske som deles av det store flertall av iranerne. Be om at det iranske folkets selvbestemmelse blir respektert av alle involverte, særlig av USA og Israel. Be om en rettferdig og fredelig overgang som ivaretar fellesskapets beste.

Be om dypt åndelig fellesskap blant troende i husmenighetene i Iran. Be om at de må forbli standhaftige – preget av nestekjærlighet, utholdende håp og et trofast vitnesbyrd midt i usikkerhet og krig. Be om visdom, mot og enhet blant lederne i den iranske kirken, både i Iran og i diasporaen. ■

Hilsen Mehrdad Fatehi



Mehrdad Fatehi er daglig leder for Pars Theological Centre som støttes av Stefanusalliansen. Pars gir teologisk utdanning, lederopplæring, veiledning og sjelesorg til ledere av iranske husmenigheter.

Foto: Johannes Morken

» Be om at sannheten må komme for en dag, om at løgner og trusler blir avslørt.

Utgiver:

Stefanusalliansen

Adresse:Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:

23 40 88 00

Ansv. redaktør:Johannes Morken
jm@stefanus.no**Redaksjon:**Hilde Skaar Vollebæk
Marianne Haugerud
Kristine Tveit Jordet**Forsiden:**Ja Seng Ing,
foto: Privat**Design:**

Von: Bendik Schøien

Trykk:

Kai Hansen Trykkeri

Opplag:

17 000

Gavekonto:

3000 14 57922

VIPPS:

19013



sammen for de forfulgte

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjektors regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året.
Bestill med SMS:
MAGASIN til 1901 eller
post@stefanus.no

Tilgjengelig som podkast. Kontakt KABB:
kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

Krig, tyranni og bøn

■ **Stefanusalliansen** har partnerar og vener i mange av landa som i vinter har vore råka av krig i Midtausten. Vi har partnerar som støttar iranske kristne som lenge har levd under tyranniet.

I januar vart vi djupt oppskaka av at det islamske regimet massakrerte tusenvis av demonstrantar. Den 28. februar kom Israels og USA's angrep – med høgst uoversiktleg motivasjon og med svært farlege ringverknader.

I det dette vert skrivne, er det proklamert ei to veker lang våpenkvile. Korleis situasjonen er når dette vert lese, veit vi ikkje. Men eg har utfordra to av våre partnerar til å skriva om bøn og kristent ansvar.

På side 2 kan du lesa bønemna til Mehrdad Fatehi. Han er iranar i eksil og lei ar eit senter som utdannar lei arar i huskyrkjene i Iran. Fatehi lengtar etter eit fritt Iran og vil ha sanninga om massakrane fram og oppgjer med løgn.

Når verda rasar saman

På midtsidene kan du lesa ein tekst frå Beirut i Libanon. Wassim Nasrallah lei ar eit baptist-teologisk seminar som utdannar lei arar for kyrkjer i Midtausten og Nord-Afrika. Han og kollegaene opplever ein krig Libanon ikkje har bedde om, etter at

den Iran-støtta Hizbollah-militsen utløyste nye, massive israelske angrep.

Seminaret Nasrallah lei ar, opna dørene for menneske på flukt då minst éin million menneske i frykt måtte forlata heim ar og levebrød.

Midt i krig og kaos er Nasrallah inspirert av Salme 46 der han finn språk for håp når verda rasar saman. Nasrallah skriv at krigen ikkje skal få det siste ordet, at vi skal kjenna at Gud er Gud – «ikkje fordi krisa er lita, men fordi Gud er stor».

Håpet i dødsskuggens dal

I denne utgåva av magasinet kan du òg lesa eit intervju med Ja Seng Ing, vinnaren av Stefanusprisen i år. Ho har med stort mot, og sterkt inspirert av den kristne trua, kjempa mot tyranniet i Myanmar.

Seng er inspirert av Salme 23: «Herren er min hyrding.» Salmisten minner Seng om at Gud dukar bord for henne rett «framfor mine fiendar» og tek frykt for det vonde bort i dødsskuggens dal.

” Fatehi lengtar etter eit fritt Iran – eit oppgjer med løgn og massakrar.

Vi som lett stoppar ved vakre ord om å liggja i grøne enger, har godt av å bli minna om Guds lovnader til menneske under heilt andre livsvilkår. Det gjev oss eit ansvar. Ansvar et startar i bøn. ■



■ **Johannes Morken**
Redaktør

KJEMPET I SKJUL MOT JUNTAEN





I halvannet år etter militærkuppet drev Seng (36) motstand i skjul. Da det ble for farlig, måtte også hun flykte fra Myanmar. Legen og aktivisten får Stefanusprisen.

INTERVJU: JOHANNES MORKEN

■ – **Vår kamp for frihet** i Myanmar er blitt glemt av mange; andre har valgt å ignorere den i en verden med mange kriger, kriser og konflikter. Stefanusprisen viser oss at vi likevel ikke er alene. Jeg vil rette en dyp takk til vennene som nominerte meg og til komiteen som tildelte meg prisen, sier Ja Seng Ing i et videointervju fra New Zealand der hun – av sikkerhetsgrunner – nå bor og arbeider for et fritt Myanmar.

Som både lege og menneskerettighetsforkjemper har 36 år gamle Ja Seng Ing viet hele sitt voksne liv til kampen for tros- og livssynsfrihet, beskyttelse av menneskerettigheter og forsvar av religiøse minoriteter og kvinner i Myanmar.

Flere kristne enn tallene viser

Seng kommer fra delstaten Kachin i nordøstlige Myanmar, på grensen til Kina. Der bor kachin-folket, en av mange etniske minoriteter i landet. Seng og familien tilhører en baptistkirke. Den offisielle folketellingen fra 2014 viste at kristne utgjorde bare 40 prosent av befolkningen i Kachin.

– Men virkeligheten på bakken er en helt annen: De offisielle tallene overser tusenvis av

familier som lever i områder utenfor militær kontroll eller i jade- og gullgruveområder kontrollert av etniske væpnede grupper som Kachin Independence Army (KIA), sier Seng.

Seng flyttet i 2002 som 13-åring til den daværende hovedstaden Yangon for å gå på videregående skole og senere studere medisin. Hæren styrte landet etter blant annet å ha slått ned demonstrasjoner i 1988, året før Seng ble født.

På slutten av studietiden skjedde omveltninger. I november 2010 ble fredsprisvinner Aung San Suu Kyi løslatt fra militærets husarrest. Dette åpnet et tiår med håp om demokrati. Men hjemme i Kachin ble en 17 år lang våpenhvile mellom Kachin Independence Army og militæret brutt i juni 2011. Konflikten blusset opp igjen i områder der etniske revolusjonære grupper, som KIA, har betydelig kontroll.

” **Juntaen vil ødelegge alt som er viktig for identiteten og motstandskraften til etniske minoriteter.**

Digital krig mot sannheten

Da sosiale medier kom til Myanmar i 2010–2011, opplevde Seng en ny form for digital krigføring mot sannheten. Militære lobbyister spredte propaganda som bagatelliserte minoritetenes lidelser, selv om konfliktenes tiltok – særlig i Kachin. →

Ja Seng Ing startet i 2018 med opplæring i trosfrihet og fortsatte i dypeste hemmelighet etter kuppet i februar 2021.

Foto: Privat



Ja Seng Ing har stått opp for marginaliserte kristne i Kachin-staten i Myanmar. Foto: Privat



– Det var smertefullt å se sosiale influensere, trygt plassert langt fra konflikten, støtte militærets negative retorikk mot religiøse og etniske minoriteter og avvise vår lidelse, minnes Seng.

Både i Yangon og i Kachin innså Seng at majoritetsbefolkningen hadde liten forståelse for hva etniske og religiøse minoriteter hadde blitt utsatt for gjennom seks tiår med borgerkrig og militært styre. Mye av lidelsen var usynlig for dem som levde i byene.

«Jeg kunne ikke forbli taus»

I flere år i Yangon levde den unge Seng det hun kaller «et beskyttet liv» – hun holdt konflikten hjemme i Kachin på avstand. Men da hun i 2012 kom hjem som lege, begynte Seng umiddelbart med nødhjelp til mennesker som var drevet på flukt av de nye kampene. I to år jobbet Seng for Kachin Baptist Convention for å hjelpe dem som staten hadde ignorert.

– Jeg innså at jeg ikke kunne forbli taus. Jeg følte ansvar for å bygge bro mellom majoriteten og de undertrykte etniske og religiøse minoritetene, sier Seng.

Som lege fikk hun se de store fysiske sårene. Men hun begynte å tro at sann helbredelse for Myanmar også krevde en annen type medisin – beskyttelse gjennom internasjonal lov og menneskerettigheter.

I 2016 mottok Seng et australsk stipend og tok en mastergrad i menneskerettigheter. Gjennom en digital

læringsplattform utviklet av Stefanusalliansen og nordiske partnere ble Seng dessuten sertifisert som instruktør i tros- og livssynsfrihet. Siden 2018 har hun gitt unge mennesker, jurister og menneskerettighetsforkjempere kunnskap om internasjonal og nasjonal lov, slik at de kan beskytte og fremme trosfrihet i egne lokalsamfunn.

Det viktige arbeidet skulle vise seg å bli langt mer krevende enn hun hadde håpet.

Arbeidet i skjul etter kuppet

Etter at Aung San Suu Kyis parti vant valget i november 2020, begynte ryktene å sirkulere tidlig i 2021 om at generalene ville å ta makten tilbake. Den 1. februar slo de til: Aung San Suu Kyi ble arrestert. Medlemmer av parlamentet måtte flykte. Fra slutten av måneden slo juntaen brutalt ned på fredelige demonstrasjoner – med arrestasjoner og drap. Mange av Sengs kolleger i menneskerettskampen flyktet.



Etter kuppet har vi sett en ny form for ekstrem nasjonalistisk buddhistisk trussel mot sårbare muslimer og kristne.

» Stefanusprisen gjør at jeg kan tre frem fra skyggene.

Seng bestemte seg for å bli. Hun holdt en svært lav profil og kommuniserte bare med personer hun fullt ut stolte på.

– Allerede før kuppet var vi som kjempet for trosfrihet, en liten minoritet innen menneskerettighetsmiljøet. Nå ble det veldig ensomt, sier Seng.

I mars 2021 fjernet alle menneskerettighetsorganisasjoner sine nettsider og sosiale medier for å unngå overvåking og arrestasjoner. Dette stoppet også kommunikasjonen aktivister imellom.

Seng opprettet da et nettverk på den krypterte appen Signal for at aktivister kunne utveksle informasjon og koordinere. Hun støttet jurister som forsvarte politiske fanger og sørget for at også arresterte fra religiøse og etniske minoriteter fikk hjelp.

Seng har selv venner som er blitt fengslet – en muslimsk kvinne fra Mandalay ble løslatt i fjor. En annen kvinne fra majoritetsfolket bamar har sittet i fengsel siden 2022. Seng bidro også i kampanjen for den kjente baptistpastoren Hkalam Samson fra Kachin Baptist Convention, og hjalp familien hans med å lokalisere ham etter at han forsvant. Pastoren ble løslatt i 2023.

Hemmelig opplæring

Etter militærkuppet fortsatte Seng i hemmelighet å gi opplæring i tros- og livssynsfrihet for religiøse ledere, kvinnelige parlamentarikere fra Myanmar og personer involvert i den sivile ulydighetsbevegelsen etter kuppet.

– Mottok du trusler selv?

– Nei, ingen direkte trusler. Men folk i regimet visste godt hvem jeg var. Før kuppet hadde jeg samarbeidet profesjonelt med politiets innsatsgrupper for å styrke statsorganers og statens sikkerhetsstrukturens ansvar for menneskerettigheter. Dette inkluderte spesialisert trening i internasjonal standard for etterforskning av mulige ulovlige dødsfall og grenseoverskridende kriminalitet, særlig menneskehandel, sier Seng og fortsetter:

– Etter kuppet brøt jeg all kontakt med regimet. Jeg gikk inn i skyggene for å fortsette arbeidet uavhengig som konsulent. Samtidig fortsatte jeg i hemmelighet kampen for tros- og livssynsfrihet. Det var en smertefull erkjennelse at de statlige institusjonene vi hadde prøvd å profesjonalisere, etter kuppet ble brukt til å rive ned demokratiet vårt.

Ødela kirkebygg

Seng dokumenterte hvordan juntaen systematisk ødela kirkebygg og klostre gjennom flyangrep og brannstiftelser. Hun registrerte militære raid mot religiøse

bygninger, hvordan religiøse steder ble gjort om til militære baser, og vilkårlige arrestasjoner av religiøse ledere.

En rapport Seng skrev, ble publisert av International Commission of Jurists (ICJ) i oktober 2022. Umiddelbart etter at funnene ble presentert i FN-bygningen i Genève – hvor de senere ble sitert i FNs spesialrapportørs offisielle rapport – flyttet Seng til Thailand. Da det ble offentlig kjent at hun var hovedforfatteren, ble det nemlig for farlig å bli værende i Myanmar. I 2024 flyttet Seng til New Zealand etter forsterkede trusler mot aktivister som henne i regionen. Frykten for å bli tvangsreturnert til Myanmar – med militær verneplikt eller vilkårlig fengsling – var blitt reell.

I tiden etterpå har juntaen intensivert angrepene mot kristne i statene Kachin og Chin og mot muslimske rohingyaer i Rakhine.

– Juntaen vil ødelegge alt som er viktig for identiteten og motstandskraften til etniske minoriteter. Derfor angriper de bevisst og systematisk religiøse bygg og ledere, sier Seng. →



Ja Seng Ing har presentert sine funn om juntaens overgrep mot trosfriheten i Myanmar for FNs Menneskerettsråd i Genève. Foto: Privat



Etter at væpnede grupper fra ulike etniske grupper for drøyt to år siden begynte å koordinere motstanden, mistet generalene kontroll over store territorier. Juntaen svarte med eskalerte luft- og droneangrep mot landsbyer til etniske og religiøse minoriteter og mot leire for internt fordrevne.

Ekstremt hat og falskt valg

Seng har dokumentert at ekstrem buddhistisk nasjonalisme er blitt intensivert etter kuppet.

– Hæren har alltid sett seg selv som beskytter av en buddhistisk, burmesisk nasjon. Men etter kuppet har vi sett en ny form for ekstrem nasjonalistisk buddhistisk trussel mot sårbare grupper blant muslimer, kristne og andre ikke-buddhister. Dette støttes og oppmuntres av ekstreme munkar. Voldelige grupper som Thway Thout (som betyr «ed avlagt mens man drikker blod») har utført drap på personer som deltar i motstanden mot juntaen, sier Seng.

” Vi mangler basismedisin, til og med for tuberkulose og malaria.

Ja Seng Ing opplever at mange fra majoritetsbefolkningen nå, etter kuppet i 2021, forstår hva etniske og religiøse minoriteter var utsatt for gjennom tiår.

Foto: Privat



I vinter gjennomførte juntaen det Seng og alle aktivister kaller et falskt valg i de områdene den kontrollerer, i et forsøk på å legitimere sin makt. I april ble juntaleder Min Aung Hlaing valgt av nasjonalforsamlingen som president.

– Ingen må tro på resultatene av «valget». Måten det ble gjennomført på, viser at generalene har tenkt å beholde makten. Ingenting tyder på at de vil gå tilbake til en demokratisk kurs.

Ut av skyggen

– *Hva vil Stefanusprisen bety for deg?*

– Av sikkerhetshensyn har jeg lenge arbeidet i det stille. Stefanusprisen gjør at jeg kan tre frem fra skyggene og bruke stemmen min enda tydeligere for Myanmar's etniske og religiøse minoriteter. Jeg vil tale

‘Troen gav styrke til å takle frykten’

For Ja Seng Ing er det å være kristen viktig for både identitet og tro.

– Å være kristen er en viktig del av min identitet. Jeg vokste opp som undertrykt på tre måter: som kachin, kristen og kvinne. Det formet meg, men det fikk meg også til å søke utenfor «boksen» som samfunnet prøvde å plassere meg i, sier Seng og fortsetter:

– Troen gir meg styrke til motstand. Den gav meg også styrke til å takle frykten jeg levde under mens jeg var i Myanmar. I de mest vanskelige øyeblikkene, når alt er ute av min kontroll, kan jeg snakke med Gud. Han hjelper meg å finne en vei. Troen gir meg også et mentalt rom. Det betyr mye å vite at mennesker ber for meg.

Seng sier at som forkjemper for tros- og livssynsfrihet for alle kan hun også hente styrke fra buddhistisk inspirert meditasjon for å finne ro i vanskelige stunder.

– *Hvilken bibeltekst søker du oftest til?*

– Det er Salme 23, «Herren er min hyrde», svarer Seng.

Herren er min hyrde

«Herren er min hyrde, jeg mangler ikke noe. [...]

Han gir meg nytt liv. Han fører meg på rettferdighets stier for sitt navns skyld.

Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke noe ondt.

For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg.

Du dekker bord for meg like foran mine fiender.»

Fra Salme 23.

for sårbare kristne og muslimer, og for mennesker uten tro, sier Seng. Hun legger til:

– Tros- og livssynsfrihet for alle er også avgjørende i de prosessene som ulike grupper nå forsøker å gjennomføre for å bygge en nasjon, med håp om at vi en dag kan kvitte oss med militærregimet og bygge demokrati i Myanmar.

Behovet for støtte

– *Hva kan Norge nå gjøre for Myanmar?*

– Jeg er svært takknemlig for Norges støtte gjennom mange år. Med så mange kriser og kriger forstår jeg at Myanmar nå faller ut av fokuset. Men for de etniske og religiøse minoritetene som fortsatt lider i Myanmar, handler det nå bokstavelig talt om liv og død – særlig etter USAs presidentordre om å kutte finansiell og humanitær støtte. Vi mangler basismedisin, til og med mot tuberkulose og malaria, sier Seng.

” **Jeg håper Myanmar igjen vil få plass på den norske regjeringens agenda.**

Hun avslutter med en tydelig appell:

–Jeg håper Myanmar igjen vil få plass på den norske regjeringens agenda. Bare det å hjelpe oss til å delta på digitale arrangementer der vi kan formidle hva som skjer, er viktig. Offentlig oppmerksomhet er nødvendig for at et land skal handle. Og de som kjemper for et nytt Myanmar trenger mer enn økonomisk hjelp – de trenger sterk solidaritet fra innbyggere i demokratiske land, mennesker som kan oppfordre regjeringene sine til å stå med oss. Kampen for et fritt og demokratisk Myanmar kan ikke vinnes alene; den trenger fortsatt deres støtte, sier Ja Seng Ing. ■

‘Vi må vise at Myanmar ikke er glemt’

– Ja Seng Ing har vist seg uredde og fortsatt sitt viktige arbeid med å styrke unge menneskerettighetsforkjempere i Myanmar, sier biskop Ingeborg Midttømme. Hun leder komiteen som deler ut Stefanusprisen. Hun legger til:

– Sengs arbeid har stor betydning i Myanmar og ringvirkninger for andre forkjempere for menneskerettigheter og trosfrihet i hele regionen. Myanmar får ikke så stor oppmerksomhet i media nå, og det er viktig å formidle at deres kamp ikke er glemt.

Ja Seng Ing ble nominert av organisasjonen Gender Equality Network Myanmar. I nominasjonen heter det blant annet:

«Menneskerettighetsarbeid på grasrotnivå i Myanmar er blitt ekstremt farlig. Til tross for enorme utfordringer fortsetter modige personer som dr. Ja Seng Ing å gi utdanning, opplæring og beskyttelse til sårbare lokalsamfunn. Den største utfordringen er å opprettholde dette livsviktige arbeidet under forhold preget av frykt, fragmentering og manglende internasjonal oppmerksomhet. Likevel holder lokalt engasjement oppe visjonen om frihet, rettferdighet og trosfrihet for alle i Myanmar.»

” **Menneskerettighetsarbeid på grasrotnivå er blitt ekstremt farlig.**

Stefanusprisen

- Tildeles en person som har gjort seg særlig bemerket i kamp for trosfrihet.
- Deles ut av en uavhengig komité oppnevnt av Stefanusalliansens styre.
- I komiteen: Biskop Ingeborg Midttømme, KrF-leder Dag-Inge Ulstein, PRIO-professor Greg Reichberg og dosent ved NLA Høgskolen Hilde Kristin Dahlstrøm (fra styret i Stefanusalliansen).
- 10 000 euro til saken mottakeren arbeider for.



Biskop Ingeborg Midttømme skal 28. mai overrekke Stefanusprisen til Ja Seng Ing i Oslo. Foto: Johannes Morken



Meld deg på:

Skann QR-koden med mobilkameraet og meld deg på utdelingen av Stefanusprisen 28. mai.



Han kjempar mot hat

Vijayesh Lal, her på Unådd-konferansen i Stavanger i 2025, følger med uro veksande hat mot fattige kristne i område med urfolk. Foto: Johannes Morken

Hatefull retorikk mot kristne vert spreidd frå toppen av det indiske samfunnet. Det slår ut i rekordstort omfang av trakassering og verbale og fysiske angrep.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ – **Den sosiale fiendskapen** veks. India vert meir og meir religiøst polarisert. Den anti-kristne propagandaen lukkast, diverre, seier Vijayesh Lal til Magasinet Stefanus. Han er generalsekretær i Evangelical Fellowship of India (EF).

Det nærma seg jul i landsbyen Bedetevda i den indiske delstaten Chhattisgarh. 18. desember i fjor vart liket av Chamru Ram Salam gravd opp igjen. To dagar tidlegare hadde familien følgt han til grava på familiens eigedom. Han vart gravlagt etter lokale skikkar i stammesamfunnet.

Men fordi sonen hans var kristen, hevda minst 500 landsbybuarar og hindunasjonalistar at grava hans vanæra landsbyen. Ein mobb sette fyr på heimen til den sørgjande familien og tre kyrkjer. Det hjelpte ikkje

at familien protesterte. Den døde vart teken oppatt av grava og flytt til ein kristen gravplass langt unna.

Over heile India

Dette er eitt av 747 verifiserte angrep på kristne i India i fjor, ein klar oppgang frå 640 verifiserte saker i 2024. Årsrapporten for 2025, laga av ein kommisjon for trusfri- dom under Evangelical Fellowship of India, viser korleis fiendskap, trakassering, vald og diskriminering retta mot kristne veks over store delar av India.

To store delstatar i nord og sentralt i India har rett nok til saman kring halvparten av sakene. Men rapporten dokumenterer at kristne i mange delstatar i India, også i sør og aust, i aukande grad er mål for hat, trakassering, diskriminering og tilfelle av fysisk vald.

Den aller mest folkerike delstaten, Uttar Pradesh, toppar som vanleg lista – denne gongen med 217 saker. Chhattisgarh, nabostat mot søraust, er på andre plass med 177. Men sidan Uttar Pradesh har åtte gonger så stort folketal som Chhattisgarh, er det sistnemnde som klart har mest hat målt etter kor mange som bur der.

Fattige stammefolk under press

Vijayesh Lal er uroleg over den veksande valden i mot stammefolk i delar av Chattisgarh, som historia teksten starta med er henta frå. Fleire tragiske saker involverte store grupper landsbyuarar som braut opp bønemøte eller gudstenester, kom med truslar eller gjekk til fysisk åtak som grov mishandling og slag med stokkar eller jernstenger. I eitt særleg alvorleg tilfelle førte eit åtak på ei gravid kristen kvinne til spontanabort.

I fleire landsbyar vart truande møtte med truslar om utvising eller sosial boikott dersom dei heldt fram med å praktisera trua si.

I 2014 kom den hindunasjonalistiske statsministeren Narendra Modi til makta. Det året vart det dokumentert 147 tilfelle av angrep mot kristne. I fjor var altså talet på verifiserte saker fem gonger så stort. Veksten har vore tydeleg i heile regjeringstida til Modi.

Mørketal av frykt

Men omfanget er truleg større. For det første vart det i fjor rapportert 915 tilfelle. 747 av desse er med i rapporten.

– Men det tyder ikkje at dei hendingane vi ikkje har teke med, ikkje har skjedd. Dels manglar vi kapasitet. Og dels får vi ikkje alltid verifisert sakene frå tilstrekkeleg med kjelder, seier Lal. (Sjå faktaboks).

Dessutan er det, poengterer Lal, stor grunn til å tru at det er mørketal. Særleg i fattige landsbyområde nøler offer ofte med formelle klager på grunn av frykt for represaliar, sosialt press eller mangel på rettslege verktøy. Dette er i område der det er mange tilfelle der kristne vert jaga frå heim og grunn.



Den anti-kristne propagandaen til hindunasjonalistiske krefter lukkast.

Vijayesh Lal

– Dei dokumenterte sakene er difor meir uttrykk for eit breiare mønster av angrep på trusfridommen for kristne enn eit fullstendig oversyn, seier Vijayesh Lal.

Truslar og trakassering (204 saker) er den mest vanlege forma. Rapporten fortel om 110 tilfelle der bønemøte eller gudstenester vart avbrotne. Det er verifisert 112 tilfelle av fysisk vald.

Vern vert til forfølging

Lovene som kriminaliserer konvertering vert brukte som våpen for å gå laus på pastorar med ugrunna skuldingar om bruk av tvang. Offisielt vert lovene, som no gjeld i 13 av 28 delstatar, formulerte som verktøy for å verna trusfridommen. I praksis er dei verktøy for å angripa kristne og muslimar. Lovene vernar derimot hinduane.

Sju kyrkjer vart brende ned i fjor. Ein kristen vart drepen.

Hindunasjonalistiske grupper og mobbar står bak mykje. Men lokale styresmakter og politi let ofte vera å gripa inn eller dei er inkonsekvente. Offer og kyrkjeleiarar fortel at dei slit med å få politiet til å registrera klager.

Juletida er verst

Desember var den verste månaden med 84 verifiserte angrep. Mange av sakene frå denne tida er bønemøte og gudstenester som vert brotne opp. Kristne som, fulle av forventning, er samla i adventstida eller dei feirar jul, vert truga og angripne.

– Indias grunnlov vernar religionsfridomen og likeverdet for alle borgarar. Å sikra desse garantiane i praksis er avgjerande for å ta vare på sosial harmoni, rettsstaten og det pluralistiske preget ved samfunnet, seier Vijayesh Lal i ei tydeleg oppmoding til indiske styresmakter. ■

Evangelical Fellowship of India

- Paraply for 70 000 lokale kyrkjer.
- Har kommisjon for trusfridom.
- Landsdekkjande system for rapportering av angrep.
- Har eiga hjelpelinje.
- Ei rapportert sak må stadfestast av minst to: offeret eller familien, kristne leiarar eller politiet lokalt.

Gud, vår tilflukt

Vår bønn og vårt kall som kristne i en tid med krig og flukt.

TEKST: WASSIM NASRALLAH, BEIRUT, LIBANON

■ **Vi lever i en verden** der tilflukt er blitt et av de mest dyrebare ordene et menneske kan høre. Særlig her i Libanon. Nok en gang befinner Libanon seg i en krig landet ikke har valgt. Nok en gang fylles veiene av familier som bærer med seg det de kan, og etterlater det de elsker. Mer enn 20 prosent av befolkningen er allerede blitt fordrevet: Mennesker revet opp med roten, landsbyer tømte og livsgrunnlag knust. En million mennesker er fordrevet. Bak hvert tall finnes et navn, et barn, en mor, en bestefar, et hjem som nå er stille. En nasjon som allerede er utmattet, blir bedt om å holde ut enda en gang.

Når verden raser sammen

Derfor taler Salme 46 så sterkt inn i tider som disse. Den tilbyr ikke overfladisk trøst. Den gir oss et språk for verdener som raser sammen. «Gud er vår tilflukt og vår styrke, en hjelp i nød og alltid nær» (Sal 46,2). Legg merke til dette: Det sies ikke først at Gud gir tilflukt, men at Gud er vår tilflukt. Han sender ikke bare hjelp på avstand. Han gir oss seg selv.

Salme 46 er slående fordi den er så realistisk. Den benekter ikke nød og bagatelliserer ikke lidelse. Den

beskriver jorden som vakler, fjell som styrter og vann som bruser og buldrer. Dette er ikke en salme bare for fredelige ettermiddager. Det er en salme for krise, frykt og krig.

Vi er aldri forlatt

Og likevel sier den: «Derfor frykter vi ikke.» Ikke fordi trengselen forsvinner, men fordi Gud er nær. Troen begynner ikke med å fornekte smerten. Den begynner med å ordne virkeligheten på nytt.

Krisen er virkelig, men den har ikke siste ord. Faren er reell, men den har ikke den endelige autoriteten. Guds folk kan lide, men blir aldri forlatt. Dette gir oss styrke til å tjene andre i nødens tid. I tider med omveltning er evangeliets instinkt ikke å trekke seg bort fra smerten, men å møte den. Ved Arab Baptist Theological Seminary her i Beirut har dette drevet oss til å åpne dørene for dem som ikke har noe annet sted å gå.

For kristne blir håpet enda tydeligere i Jesus Kristus. I ham blir Guds tilflukt personlig og synlig. Kristus trådte inn i vår brutte verden, bar våre sorger og utholdt på korset den ytterste stormen av Guds



Salme 46 gir oss et språk for verdener som raser sammen.

dom, for at alle som setter sin lit til ham, skal finne evig vern. Vår tilflukt er ikke midlertidig eller teoretisk, men den levende Gud som har kommet nær til oss i Kristus.

Trøst og oppdrag

Men Salme 46 gjør mer enn å trøste. Den gir oss også et oppdrag. De som finner tilflukt i Gud, blir selv et folk som gir andre tilflukt. Bønn er ikke passiv tilbaketrekning, men en handling i hellig motstand. Å be er å stille seg i gapet og nekte likegyldighet. Det er å erklære at krigen ikke skal få siste ord, at frykten ikke skal bringe håpet til taushet, og at Kristus forblir Herre, til og med midt i uro og kaos.

Slik hører vi igjen salmens ord: I vers 11 blir vi bedt om å være stille slik at vi kan kjenne at Han er Gud. Vi skal være stille – ikke fordi krisen er liten, men fordi Gud er stor. ■



Wassim Nasrallah er president (rektor) ved Arab Baptist Theological Seminary (ABTS) i Beirut. ABTS utrunder ledere for kirken i Midtøsten og Nord-Afrika. Støttes av Stefanusalliansen. Alle foto: ABTS



De som flykter fra krigen, får mat hos Arab Baptist Theological Seminary.



Mennesker som er drevet på flukt, søker beskyttelse hos Arab Baptist Theological Seminary.



I kapellet samles flyktninger og stab i bønn.



Kvinner tar aktive skritt i lokalt fredsarbeid i landsbyer. Foto: Procmura

Kvinner tar risiko for fred

Kvinnens tro bæres ikke bare frem det stille, men driver endring der få andre kan nå inn. Kvinner er usynlige fredsbyggere i den globale kirken.

TEKST: HILDE SKAAR VOLLEBÆK, VIJA HEREFOSSE OG MARIA KROGSHUS HOLMÅS

■ I mange land er kampen for trosfrihet en del av kvinners kamp for sine grunnleggende rettigheter. Samtidig står mange kvinner i et fredsarbeid som sjelden havner i avisspaltene, men som endrer liv og bygger broer der politikere og religiøse ledere kommer til kort.

I flere tiår har religiøse spenninger og voldelige konflikter skapt dyp mistillit mellom kristne og muslimer i flere delstater i Nigeria. Samfunn som tidligere levde side om side, er blitt preget av frykt, segregering og en kontinuerlig følelse av at selv små hendelser kan utløse vold. Midt i dette landskapet er det ofte kvinnene som bærer både byrdene, men også noen oversette muligheter.

Frykt skulle ikke definere

Gjennom vårt arbeid møter vi historier som utfordrer våre forestillinger om hvem som faktisk driver fredsarbeid. Én av dem er den kristne kvinnen fra Gurum-samfunnet i Plateau-staten. Hun vokste opp med en barndom preget av gjentatte voldshandlinger mellom religiøse grupper. Hun bestemte seg for at hun ikke ville akseptere at frykten fikk definere framtiden.

Hun gjorde noe som mange rundt henne anså som både ufornuftig og farlig: Hun flyttet systuen sin fra et kristent område til et muslimsk nabolag. Risikoen var

åpenbar. Hva om hun ble angrepet? Hva om butikken ble ødelagt? Men hun ble møtt med velvilje. Systuen utviklet seg til et trygt, uformelt møtepunkt, et sted der kristne og muslimer sakte begynte å bygge tillit til hverandre igjen. Da virksomheten vokste, tok hun inn to foreldreløse muslimske jenter som hun lærte opp i skredderfaget. Det var en handling som både ga jentene en framtid og lokalsamfunnet et levende eksempel på brobygging.

Fredsprosesser i hverdagens rom

Slike initiativer er ikke synlige i formelle fredsprosesser. Men de virker, nettopp fordi de skjer i hverdagens rom: i hjemmet, på markedet, i klasserommet. Kvinner er ofte særlig godt posisjonert til å arbeide på denne måten, på steder der sosiale barrierer er lavere og relasjoner kan skapes gjennom daglige gjøremål.

En kristen skolelærer i Nigeria delte med oss sin bekymring for at barna hennes skulle arve hatet og frykten mellom religiøse grupper. Hun inviterte muslimske kvinner til å starte felles barneaktiviteter, et enkelt tiltak som i starten møtte sterk skepsis. Men da vennskapene mellom barna vokste, endret holdningene seg. Det som begynte som et lite initiativ, bidro til å myke opp tiår med mistillit.

Rom for helbredelse

Kvinner møter flere hindringer enn menn når de lever ut sin tro i land der trosfriheten er under press. De opplever diskriminering og angrep både på grunn av sin religion og sitt kjønn. Kvinner møter flere begrensninger enn menn når det gjelder kleskode, bevegelsesfrihet, tilgang til utdanning eller arbeid, og likhet for loven. Også deres egne trosfellesskap nekter ofte kvinner lederroller, retten til å tolke hellige tekster eller å ta del i beslutningsprosesser.

Men dersom vi kun beskriver dem som ofre, gjør vi både dem og oss selv en bjørnetjeneste. For sannheten



- Kvinner i den globale kirken er ofte blant de mest handlekraftige aktørene i arbeidet for fred og trosfrihet, skriver artikkelforfatterne.

Foto: Procmura

” Der hjelper denne enken andre med å gjenoppbygge verdighet og finne ny mening i livet.

er at kvinner i den globale kirken ofte er blant de mest handlekraftige aktørene i arbeidet for fred og trosfrihet. De finner muligheter selv under de mest begrensende omstendigheter, til å leve ut sin tro, og ved å gjøre dette forvandler de lokalsamfunnene rundt seg. Valgene deres krever ofte både kreativitet og mot til å gjøre noe andre oppfatter som farlig eller til og med umulig. Mange klarer også å bruke egne erfaringer med lidelse som et utgangspunkt for å endre andres liv.

Kvinner tar risiko

Et eksempel er en kristen enke fra Nigeria – hun mistet sin ektemann i en voldelig konflikt. I dag leder hun en tverreligiøs støttegruppe for enker. Der hjelper denne enken andre med å gjenoppbygge verdighet og finne ny mening i livet.

Slike historier minner oss om at kvinners tro ikke bare bæres i det stille, men ofte driver endring der få andre kan nå inn. De tar risiko. De bruker sine egne erfaringer med lidelse til å skape rom for helbredelse. Og de gjør det uten titler, konferanser eller budsjettlinjer.

Løfte fram stemmene

Dette er ikke bare fortellinger om sårbarhet, men vitnesbyrd om kraften i håp, mot og søsterskap. Kvinners arbeid for fred og trosfrihet er ikke en sidehistorie. Det er en av de mest transformative bevegelsene i den globale kirken i dag. ■

Procmura for fred

- Kristen organisasjon.
- Arbeider for fredelig sameksistens mellom kristne og muslimer.
- Base i Nairobi i Kenya.
- Arbeid i cirka 20 land.
- Stefanusalliansen støtter arbeid i Nigeria, Kamerun og Kenya.
- I Nigeria er 38 kvinner blitt opplært til å undervise i tros- og livssynsfrihet.
- Mer enn 400 kvinner og religiøse ledere i Nigeria er engasjert i lokalsamfunn og kirker.

KNUST AV JORD- MASSENE



Sri Lanka og NCEASL

- National Christian Evangelical Alliance of Sri Lanka – allianse av evangelikale kirker.
- NCEASL dokumenterer brudd på trosfriheten.
- Bidrar også med nødhjelp.
- Stefanusalliansen har støttet NCEASL siden 2022.

Religion på Sri Lanka

- Buddhister: ca 70 prosent, de fleste er singalesere.
- Hinduer: 12,6 prosent, de fleste er tamiler.
- Kristne: 7,4 prosent, flertallet er katolikker.
- Muslimer: ca 10 prosent.

Her stod huset og honningbutikken. Vann- og jordmasser knuste alt.

Hjemmet og levebrødet ble knust av jordmassene. Fattige minoritetskvinner står igjen med størst tap og minst hjelp etter ekstremvær.

TEKST OG FOTO: RANVEIG NORDGAARD, SRI LANKA

■ **Desember 2025** i en landsby sentralt på Sri Lanka: Nashima (43) og mannen haster rundt i det lille huset i den bratte åssiden. Faren for jordras er overhengende. Nå må de evakuere. Nashima hører en lyd, men utenfor kan hun ikke se noe. Alt er hvitt, dekket av morgentåke.

Sekunder senere er huset fylt av vann, jord, trær og rester av nabohuset. Alt skjer så brått at de ikke rekker å tenke. De rekker ikke å gjøre noe, før vannmassene som knuser det lille murhuset, river Nashima med seg. Hun kaver etter noe å holde seg fast i, men vannet er sterkere.

Minoritetskvinner

Mellom stupbratte åser dekket av teplantasjer, med jordras som ligger som enorme, åpne sår i fjellsidene, møter jeg Nashima i en kirke. To måneder har gått siden syklonen herjet. Sammen med 13 andre kvinner har hun kommet til kirken, som har vært en trygg havn – med omsorg, mat og rent vann til dem som fikk tilværelsen revet bort på sekunder. De er minoritetskvinner, med lav eller ingen inntekt. Mange av dem er enslige mødre: kristne, hinduer og muslimer står alltid bakerst i køen.

Hjelp

«Vi står overfor den største og vanskeligste naturkatastrofen i vår tid», sa president Anura Kumara Dissanayake til folket på Sri Lanka da han erklærte unntakstilstand etter syklonen i desember. Men ikke alle fikk den hjelpen de trengte fra myndighetene. Det har kvinnene i kirken erfart.

– Nødhjelpen når ikke alltid fram til minoritetene i de fattige, hardest rammede områdene, som Sentralprovinsen, forteller Mike Gabriel i National Christian Evangelical Alliance of Sri Lanka (NCEASL).

Han forteller hvordan religiøse og etniske minoritetsgrupper i generasjoner har vært utsatt for marginalisering og svak infrastruktur. Dette forsterker sårbarheten ytterligere under katastrofer.

» Takk Gud og kirken for hjelpen vi har fått.

Nashima



I kirken har Nashima og andre minoritetskvinner fått tilflukt og hjelp.

Da syklonen rammet, kunne NCEASL, med økonomisk støtte fra Stefanusalliansen, raskt hjelpe de hardest rammede og mest trengende med nødhjelpspakker.

Gjenoppbygning

Nashima berget livet da hun ble reddet ut av jordmassene, men ikke uten varige mén. Honningbutikken som hun hadde drevet i 20 år, var jevnet med jorden, og hjemmet var knust.

– Jeg hadde ikke noe kjøkken igjen, men vi trengte fortsatt mat. Nødhjelpspakken med mat, kjøkkenutstyr og hygieneprodukter var vår redningsbøye. Den hjalp oss gjennom den tøffeste tiden, da ingen annen hjelp nådde fram, forteller Nashima.

De andre kvinnene nikker og setter håndflatene sammen for å vise takknemlighet.

– Takk Gud og kirken for hjelpen vi har fått!

Savner naboer

De mistet mye, andre mistet alt: I den lille landsbyen i åssiden omkom 86 mennesker i uværet. Et lite, fattig samfunn ble enda fattigere.

Nå har gjenoppbyggingen av landsbyen begynt – av veier, hus og liv for de som overlevde.

For Nashima og mannen handler det om å stable et nytt liv og en bedre fremtid på beina igjen. Drømmen er å åpne en liten Bed & Breakfast. Et nytt levebrød. Et nytt håp.

Men de kjenner sin plass i køen. Med stadig økende diskriminering av religiøse minoriteter på Sri Lanka, er ekteparet forberedt på å møte hindringer og motstand.

Likevel nekter de å gi opp håpet. ■



Talentiade er ett av de kreative tiltakene for å samle inn penger til Nord-Koreas forfulgte.

Hele skolen trår til

Framnes-elever gir alt for misjonsprosjektet. Og de ber for Nord-Korea og undergrunnskirken i landet.

TEKST: CHRISTINE GRIPSGÅRD LUNGA
FOTO: FREDE GRAVDAL

■ I skoleåret 2025-2026 samler alle elevene på Framnes kristne videregående skole i Norheimsund (Vestland fylke) seg i bønn, engasjement og innsamling til Stefanusalliansen, med søkelys på Nord-Korea. Når skoleåret nå nærmer seg slutten, ser vi virkelig at elevene er ressurssterke, aktive og kreative i å løfte frem misjonsprosjektet.

Framnes-elevne valgte Stefanusalliansens prosjekt for Nord-Korea blant søknader fra flere andre misjonsorganisasjoner.

«Utgjøre en forskjell»

– En av grunnene til at Stefanusalliansens prosjekt stakk seg ut, var at det ga oss elever på en videregående skole, mulighet til å utgjøre en forskjell for folk i og fra verdens mest lukkede land. Å få reise til Sør-Korea og å snakke med nordkoreanske avhoppere var virkelig stort. En dyp

nød er vekket i oss for dette landet, forteller Miriam Høyland og Daniel Holene. De sitter i komiteen for misjonsprosjektet og var i fjor med på en reise til Seoul.

Hele skolen bidrar – og spesielt elevene i 3. klasse. Alle 3. klassinger er delt inn i ulike russekomiteer. Komiteene planlegger mye for misjonsprosjektet – billettsalg til arrangement, kakesalg i kafeen, samling av flasker til pant eller salg av varer i kiosken. Skolen har blant annet arrangert måneskinnstur, talentiade, misjonsløp, basar, nattcup i fotball og volleyballturnering. Framnes kaller sin årlige aksjon med innsamling for «Arbeidsdagen», det er deres egen utgave av en aksjon som mange kjenner som «Operasjon Dagsverk».

Små veddemål er ett av grepene på Framnes. Elever utfordrer hverandre til å gjøre sprø ting, mot at de betaler en viss sum til misjonsprosjektet. «Det er utrolig hvor mye elever er villige til å betale bare for å kaste et fat med krem i ansiktet på en medelev, å vokse leggene til noen, eller å klippe eller farge andres hår», forteller Miriam og Daniel.

Møte med avhopper

Ett av de største arrangementene var foreldrehelg med misjonsløp. Timothy Cho, som selv flyktet fra Nord-Korea og har vært intervjuet i Magasinet Stefanus, fortalte sin egen dramatiske historie. Møtet med Cho ga elevene større innsikt og motiverte dem også til å gi alt under misjonsløpet. Opp mot 300 deltok, og mange hadde kledd seg ut i artige kostymer. Dagen ble avsluttet med basar og kafé og et kveldsmøte med Timothy Cho.

I tillegg til å lære mer og å samle inn penger, står bønn i fokus. Miriam og Daniel forteller at kanskje det

” Nå som vi har fått et slikt innblikk i Nord-Korea, kan vi ikke la være å fortsette å kjempe for undertrykte.

Miriam Høyland og Daniel Holene

viktigste engasjementet som er skapt, er at hele skolen stadig ber for Nord-Korea.

– Misjonsprosjektet og Nord-Korea blir stadig tatt opp på bønnemøtene om morgenen før skoledagen starter. Vi vet også at flere jevnlig ber for Nord-Korea og for undergrunnskirken, for folket og for avhopperne, sier Daniel og Miriam.

«Vil prege oss hele livet»

Mange prøver og eksamener stopper ikke Framnes-elevenes engasjement for misjonsprosjektet. Utover våren har de flere planer for innsamlingen: russerevy, rollebryllup og tilbud om å besøke og bistå folk i lokalmiljøet.

– For vår del har dette året vært utrolig spennende. Nå som vi har fått et slikt innblikk i Nord-Korea, kan vi ikke la være å fortsette å kjempe for undertrykte i dette landet. Dette er noe som for vår del vil prege resten av livene våre, forteller Miriam Høyland og Daniel Holene. ■



Framnes-elevene har stått på til alle døgnets tider for de forfulgte, her gjennom en nattcup i fotball.

Storsamling i Bjørgvin

Mer enn 500 kirkelig ansatte var 9. og 10. mars samlet i Bergen til Stiftsdager i Bjørgvin bispedømme. Stefanusalliansen hadde stand. Det er en god arena for å møte kjente og nye fjes, for å pleie relasjoner og skape nye. Det er inspirerende og oppløftende å høre om menigheters engasjement for misjonsprosjektene og å møte deltakere som har god erfaring med å bruke Stefanusalliansens trosopplæringsmateriell. Slike storsamlinger gir oss gode muligheter til å synliggjøre vårt arbeid både med «Søndag for de forfulgte» og misjonsprosjekt. Menighetene kan gjennom Stefanusalliansen velge blant prosjekter i fire ulike land: Undergrunnskirker i Iran, Stefanusbarna og Anafora i Egypt, menigheten i Antalya i Tyrkia og blasfemiofre i Pakistan.



Over 500 kirkelig ansatte var samlet under Stiftsdagene i Bjørgvin.
Foto: Christine Gripsgård Lunga

‘Endelig kom sjansen’

Ingrid Straume (40) skal i ett år være vikar i en svangerskapspermisjon, som menneskerettighetsrådgiver. Hun har fått permisjon fra Normisjon, der hun er landansvarlig for India og Bhutan. Straume er derfor godt rustet for oppfølging av internasjonale prosjekter.

Da hun i 2013 skulle skrive masteroppgave om kristne daliter (kasteløse) i India – om tro, konvertering og diskriminering – fikk hun bistand fra Ed Brown i Stefanusalliansen før hun reiste til Hyderabad i India for å gjennomføre intervjuer.

– Jeg har siden den gang tenkt at jeg en gang i livet hadde lyst til å arbeide her. Jeg trives godt i Normisjon, men her kan jeg dykke dypere ned i tematikken rundt tro og forfølgelse, sier Straume.



Ingrid Straume er fra Bygland i Setesdal.
Foto: Privat

På internasjonale arenaer

Generalsekretær Ed Brown var til stede da Article18 Alliance møttes i mars i Genève. Dette er et nettverk av land som samarbeider for å fremme og beskytte trosfrihet globalt. Alliansen samler regjeringsrepresentanter for å koordinere tiltak mot diskriminering og forfølgelse av religiøse minoriteter, og adresserer også nye utfordringer som skjæringspunktet mellom kunstig intelligens og trosfrihet.

– Stefanusalliansen bidro med et seminar. Vi er glade og stolte over å få dele av vår kompetanse i et viktig nettverk som dette, forteller Brown.



Ed Brown var seminarholder da Article 18 Alliance møttes i Genève.
Foto: Article 18 Alliance

Samles til Stefanustreff

Sula sokn i Nordre Sunnmøre prosti inngikk samarbeidsavtale med Stefanusalliansen i fjor. Menigheten har flere arrangementer, som månedlige Stefanustreff. Det samler foreløpig om lag 12 personer til samtale om arbeidet Stefanusalliansen driver. Det er servering, prat og utlodning til inntekt for misjonsprosjektet. Gunvor og Olav Rønneberg, som har vært i Egypt sammen med Stefanusalliansen, har tatt initiativet sammen med ansatte og medlemmer av menighetsrådet.

På fastelavns gudstjenesten var det tombola og kirkekaffe for Stefanusalliansen. Konfirmantene i menigheten får undervisning. Olav Rønneberg har undervist om Stefanusbarna i Kairo og viste bilder fra sin egen reise til Egypt. Han fortalte også om organisasjonen og utfordringer rundt forfølgelse av troende.

Også i Ørskog sokn som har menighetsavtale med vekt på Tyrkia, får konfirmantene undervisning om arbeidet.



Barn og voksne i Sula menighet er sammen for Egypt.
Foto: Olav Rønneberg

Procmura møtte Paven

Vår partner Procmura (Programme for Christian-Muslim Relations in Africa) arbeider for fredelig sameksistens mellom kristne og muslimer i en rekke land. Nylig ble en delegasjon fra Procmura tatt imot av Pave Leo XIV i Vatikanet. Pave Leo sa der at religioner kan eksistere i sameksistens og fremme fred i en radikaliseret verden.

Paven roste arbeidet til Procmura. Han sa at deres felles vitnesbyrd viser hvordan religioner kan samarbeide for å fremme fred og det felles beste.



*Pave Leo roste arbeidet til Procmura, som er Stefanusalliansens partner.
Foto: Vatikanet*

Søndagsskole skrev hilsener til fanger

Søndag 8. februar markerte Gjerstad menighet i Agder «Søndag for de forfulgte». Inger Øybekk forteller: «Vi er en liten søndagsskole med 8-12 barn. Vi fortalte om Medhi, en fortelling jeg fant på Stefanusalliansens hjemmeside. Vi åpnet skattekista der vi denne søndagen hadde lagt en bibel, et fellesskapsbilde og en kirke, alt med forbudsskilt. Vi hadde også klistret forbudsskilt på døpefonten og prekestolen for å understreke at i mange land er dette forbudt. Vi laget et bønnekort som alle fikk med hjem for å be for den forfulgte kirke. På Stefanusalliansens nettside finnes det et opplegg for 'Hemmelig gudstjeneste'. Vi ble motivert til å skrive et brev eller tegne en tegning til dem som sitter i fengsel»

Marianne Haugerud i Stefanusalliansen sier: «Menigheter kan markere 'Søndag for de forfulgte' når som helst på året. Selv om søndagsskolen som her er liten, vil deres oppmuntringshilsener utgjøre en stor forskjell for dem som opplever undertrykkelse for sin tro. Kanskje andre menigheter og søndagsskoler kan la seg inspirere?»



*I skattekista var det satt forbudsskilt på en bibel, en kirke og et kristent fellesskap.
Foto: Gjerstad menighet*

Sammen som kirke i hele verden

«Sammen som kirke i hele verden» er menighetenes egen årlige misjonsaksjon. Som kirkefellesskap får vi stå skulder ved skulder med søsken i den globale kirken. I perioden fra Kristi Himmelfartsdag til Sankthans inviteres menighetene til å utgjøre en konkret forskjell for kirker og troende i andre deler av verden, med fokus på sin egen misjonsavtale. Dette er en felles aksjon for misjonsorganisasjoner. Gjennom aksjonen ønsker vi å:

- styrke menighetens rolle i kirkens globale oppdrag
- bygge eierskap til og engasjement for misjonsavtalen
- løfte den økonomiske støtten til misjonsarbeidet
- minne hverandre om at vi står i et større, verdensvidt fellesskap

Omtrent 90 menigheter har misjonsavtale med Stefanusalliansen. Vi løfter frem «Søndag for de forfulgte», med mest aktivitet i november. Til menigheter som også vil være med på «Sammen som kirke i hele verden», sier vi: Vi heier på dere!

Hilsen Christine Gripsgård Lunga, e-post: cgl@stefanus.no

SAMMEN
som kirke i hele verden

SAMMEN styrker vi menighetenes engasjement for misjon og solidaritet

Kristi himmelfartsdag til St. Hans
14.mai – 24.juni 2026

Mer informasjon:
kirken.no/sammen
eller facebook

Domkirkemenighet for Egypt

Stefanusalliansen deltok i gudstjenesten i Molde domkirke 18. januar. Menigheten har inngått avtale med Stefanusalliansen om misjonsprosjekt. Menigheten vil støtte Stefanusbarnas arbeid i Kairo i Egypt. Olav Rønneberg deltok i gudstjenesten og informerte mer under kirkekaffen.

Noreg kan ikkje teia

Noreg styrkjer samarbeidet med Vietnam, som på si side jagar og fengslar fredelege aktivistar for trusfridom.

KOMMENTAR: JOHANNES MORKEN

■ **Det er lett** å forstå utviklingsminister Åsmund Aukrust. Då han 10. februar møtte kollegaen sin i Hanoi, inngjekk dei eit «grønt partnerskap» – om utviklingspolitikk, klima, handel, næringsliv og kamp mot plastforureining.

Menneskerettar vart ikkje nemnde av Aukrusts departement etter reisa. Berre ti dagar før besøket, 30. januar, sende Vietnam ut arrestordre på den internasjonalt kjende menneskerettsforsvararen dr. Nguyen Dinh Thang. Han vart, absurd nok, etterlyst for «terrorisme».

Farleg stempel

Thang, som har amerikansk statsborgarskap, er president i menneskerettsorganisasjonen BPSOS (Boat People SOS), som Stefanusalliansen har samarbeidd tett med. Organisasjonen dokumenterer brot på trusfridomen og andre menneskerettar i Vietnam. Dette mislikar Hanoi-regimet som for eitt år sidan stempla BPSOS som «terrororganisasjon».

Dr. Thang har forsvart ein annan vietnamesisk aktivist, Y Quynh Bdap, som i desember vart utlevert frå Thailand til Vietnam, med ein dom på ti år for «terrorisme». Eg skreiv om han i ei tidlegare utgåve av Magasinet Stefanus.

FN-ekspertar og Amnesty International åtvare om faren for tortur dersom Bdap vart deportert. Thailand avviste åtvaringane. Ingen, heller ikkje kona og barna hans, har fått vita i kva fengsel han sit. Vi kan berre frykta kva Bdap er blitt utsett for. Politiske fangar i Vietnam opplever ofte isolasjon og blir nekta helsehjelp.

Tvinga tilståing

Helt på tampen av 2025 vart Bdap framstilt på statleg vietnamesisk TV med ei «tilståing» av at han var med på åtak mot to politistasjonar i Dak Lak i Vietnam i juni 2023. Det var angrep Bdap tok avstand frå då dei skjedde. Den 30. januar i år publiserte ein TV-kanal driven av det vietnamesiske tryggingdepartementet, ei



Utviklingsminister Åsmund Aukrust snakka, ifølgje UDs offentlige rapport, ikkje om menneskerettar i Vietnam.

Foto: Torgeir Haugaard / Forsvaret

fråsegn frå Bdap: Han «tilstod» at han under angrepa i juni 2023 handla på oppdrag frå Nguyen Dinh Thang.

FNs spesialrapportør for menneskerettsforsvararar, Mary Lawlor, slo fast at Bdap, etter å ha blitt ulovleg sendt tilbake til ti år i vietnamesisk fengsel, var blitt tvinga til å tilstå terrorisme. «Tilståinga» vart deretter brukt til å rettferdigjera arrestorden på Nguyen Dinh Thang.

» **Espen Barth Eide var i Stortinget taus om menneskerettar i Vietnam.**

Taus om menneskerettar

Noreg kan ikkje teia om Vietnams brutalitet mot to anerkjende, fredelege aktivistar som forsvare rettane til minoritetsfolk.

Noreg kan be om å få vita i kva fengsel Y Quynh Bdap sit, og krevja at han får besøk. Det neste kravet er at Vietnam set Bdap fri og droppar arrestorden på Nguyen Dinh Thang.

I Stortinget 3. mars fortalde utanriksminister Espen Barth Eide at ein frihandelsavtale med Vietnam truleg vil bli inngått i år. Også han var taus om menneskerettar. Korleis vil Noreg bruka forhandlingar om handelsavtalar til å fremja menneskerettar? ■



Y Quynh Bdap (t.v.) er fengsla. Nguyen Dinh Thang (t.h.) er etterlyst av Vietnam. Foto: Privat

De som er forfulgt for sin tro, trenger at **vi ser!**



Få siste nytt fra kampen for trosfrihet i verden, det viktigste fra nyhetsbildet og Stefanusalliansens partnere rett i din e-postkasse. Meld deg på webadressen: kampanje.stefanus.no/brev-for-trosfrihet/ eller skann over QR-koden med mobilkameraet ditt og registrer deg på nettsiden. Du vil motta nyhetsbrevet ca. hver 14. dag. Abonnementet er **GRATIS**, og du kan når som helst melde deg av. **Takk for at du bryr deg om de forfulgte!**

En uteksaminert kristen leder er **en guddommelig skatt** for troslivet i land som Jemen, Sudan, Syria og Irak

Uten lederskap og kunnskap om troen er nye kristne med muslimsk bakgrunn i stor fare. **DE FORFULGTES HØYSKOLE, Arab Baptist Theological Seminary (ABTS)**, i krigsrammede **LIBANON** fyller dette prekære behovet for opplæring og tilhørighet for våre forfulgte trossøsken i Midtøsten.

Stefanusalliansens nye partner, Arab Baptist Theological Seminary i Beirut, har eksistert siden 1960. Rollen høyskolen spiller for den forfulgte kirke, blir bare sterkere og sterkere.

Høyskolen fungerer i disse dager også som et provisorisk flyktningmottak: «Evangeliets instinkt er ikke å trekke seg bort fra smerten, men å møte den. Dette har drevet oss til å åpne dørene våre for flyktninger som ikke har noe sted å gå.»

– Wassim Nasrallah, rektor ved ABTS.

TRYGGERE I FARE: Kristne sudanesere, syrere, jemenitter trenger vår støtte mer enn noen gang!

Arab Baptist Theological Seminary er de forfulgtes høyskole utrunder ledere for kirken i Midtøsten og Nord-Afrika – i særskilt grad for troende med muslimsk bakgrunn, som er ekstra sårbare for forfølgelse og utfrysing fra familie, arbeid og venner. Undervisningen foregår derfor på arabisk og er spesialtilpasset utfordringene og behovene nye troende i den arabiske verden har. Med master- og bachelorgrader i teologi lærer mennesker fra land med sterk forfølgelse å **dele evangeliet med visdom, sensitivitet og kraft.**

«Å få oppleve et miljø der jeg kan snakke om troen og dele tanker om Jesus har endret livet mitt.» – Alaa, student fra SYRIA.

En uteksaminert kristen leder er en guddommelig skatt for troslivet i land som Jemen, Sudan, Syria og Irak.

Vil du gi en slik skatt til den forfulgte kirke i Midtøsten?



Gaveeksempel:

Bli med og fyll biblioteket med kristen litteratur på arabisk:

290,-

Gaveeksempel:

AKUTT: Gi diesel til strømaggater for lys og varme i krigsherjede Libanon:

550,-

Gaveeksempel:

Styrk den forfulgte kirke!

Gi én ukes utdanning:

1580,-

Gaveeksempel:

Styrk den forfulgte kirke!

Gi én ukes utdanning:

6330,-

v:pps

til **19013**
- merk med:
Libanon



Alle gavestørrelser er velkomne!